

Warszawa, 28 stycznia 2013 r.

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 03 grudnia 2012 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późniejszymi zmianami), w brzmieniu ustalonym Ustawą z dnia 18 marca 2011 r. (Dz. U. Nr 84, poz. 455) w sprawie:

przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Włodzimierza Sybirnego, wszczętego w dniu 19.11.2012 r. w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

§ 1

Komisja, działając zgodnie z ww. ustawą, w oparciu o rozporządzenie MNiSW z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Nr 204, poz. 1200) i stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. Nr 196, poz. 1165), na posiedzeniu w pełnym, siedmioosobowym składzie, w dniu 28 stycznia 2013 r., w głosowaniu jawnym [stosunkiem głosów 6:1] podjęła uchwałę **odmawiającą poparcia wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia Panu dr. Włodzimierzowi Sybirnemu** – starszemu wykładowcy w Katedrze Biotechnologii i Mikrobiologii, Wydziału Biologiczno-Rolniczego Uniwersytetu Rzeszowskiego.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego.

prof. dr hab. Tomasz Twardowski – przewodniczący komisji

prof. dr hab. Dariusz Bartosik – sekretarz komisji

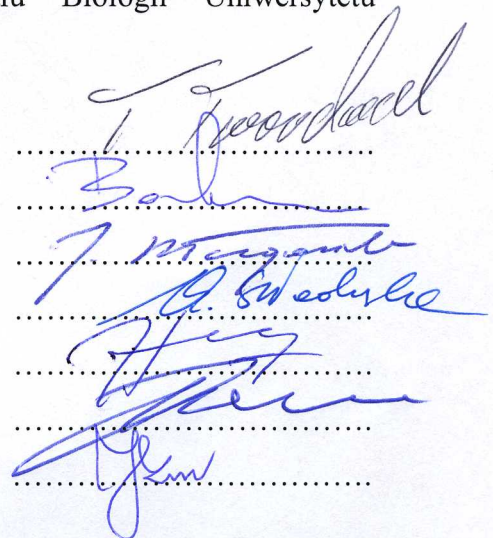
prof. dr hab. Jerzy Długoński – recenzent

prof. dr hab. Aleksandra Skłodowska – recenzent

prof. dr hab. Józef Szopa – recenzent

prof. dr hab. Jacek Bielecki – członek komisji

prof. dr hab. Józef Kur – członek komisji

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Załącznik

do Uchwały podjętej przez Komisję Habilitacyjną powołaną w dniu 03 grudnia 2012 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w celu: **przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia Panu dr. Włodzimierzowi Sybirnemu**

Sylwetka Habilitanta

Pan Włodzimierz Sybirny w 1972 roku ukończył studia na Wydziale Biologicznym Uniwersytetu Lwowskiego na Ukrainie. Po uzyskaniu tytułu magistra (w specjalności Biologia - mikrobiologia) rozpoczął pracę w Laboratorium Infekcji Jelit, a następnie w Laboratorium Dyferii Lwowskiego Instytutu Mikrobiologii i Epidemiologii Ministerstwa Ochrony Zdrowia Ukrainy. Od 1978 roku pełnił również funkcję kierownika Wydziału Patentów tego Instytutu.

W 1979 roku W. Sybirny uzyskał stopień doktora (kandydata) nauk biologicznych (w zakresie specjalności mikrobiologia), na podstawie rozprawy zatytułowanej „*Charakterystyka biosyntezy i niektóre biologiczne właściwości substancji wiążących żelazo (sideroforów) u Enterobakterii*”, obronionej w Instytucie Mikrobiologii i Wirusologii NAN Ukrainy w Kijowie.

W 1994 roku dr W. Sybirny rozpoczął pracę w Uljanowsku, gdzie organizował Laboratorium Naukowo-Badawcze na Wydziale Medycznym Uljanowskiej filii Uniwersytetu Moskiewskiego im. M. Łomonosowa i kierował nim do 1999 roku. W tym czasie prowadził też zajęcia dydaktyczne w Katedrze Fizjologii i Mikrobiologii na Wydziale Medycznym filii Uniwersytetu oraz w Uljanowskim Technikum Medycznym.

Od 1999 roku dr W. Sybirny jest pracownikiem polskich uczelni. W latach 1999-2000 był zatrudniony w Instytucie Inżynierii Środowiska Politechniki Częstochowskiej, w latach 2000-2002 w Katedrze Technologii Wody i Ścieków Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach, a od 2002 roku do chwili obecnej pracuje na Uniwersytecie Rzeszowskim - początkowo w Instytucie Biotechnologii, a od 2005 roku w Katedrze Biotechnologii i Mikrobiologii. W latach 1999-2010 był zatrudniony na stanowisku adiunkta, a od 2010 na stanowisku starszego wykładowcy.

Ocena formalna nadesłanych materiałów

Komisja zapoznała się ze wszystkimi materiałami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr. W. Sybirnego, tj.: (1) kopiami dyplomów: Kandydata Nauk Biologicznych oraz Starszego Pracownika Naukowego, (2) dowodem równoważności stopni i tytułów naukowych ZSRR z polskimi odpowiednikami, (3) autoreferatem, (4) wykazem prac naukowych opublikowanych przez Habilitanta, (5) kopiami publikacji stanowiących wskazane przez Habilitanta osiągnięcie naukowe, (6) oświadczeniami współautorów prac włączonych do monotematycznego cyklu publikacji oraz z dodatkiem do oświadczeń autorstwa Habilitanta, (7) wykazem prac naukowo-badawczych Habilitanta zastosowanych w praktyce, (8) wykazem osiągnięć w pracy naukowo-badawczej, (9) wykazem osiągnięć dydaktyczno-wychowawczych i organizacyjnych. Recenzenci krytycznie ocenili przygotowanie materiałów przez Habilitanta [por. recenzje, w zał.].

Członkowie Komisji zwrócili uwagę na rozbieżność pisowni imienia i nazwiska Habilitanta w opublikowanych pracach oraz umieszczenie w kilku pracach inicjału drugiego imienia. W pracach wskazanych jako osiągnięcie naukowe, wśród autorów widnieje: (i) **Volodymyr Sibirny** (praca nr 1), (ii) **Volodymyr A. Sibirny** (praca nr 4), (iii) **Volodimir Sibirny** (praca nr 3), (iv) **Vladimir Sibirny** (prace nr 8, 10, 11, 12), (v) **Vladimir A. Sibirny** (prace nr 6 i 8) oraz **Włodzimierz Sybirny** (praca nr 5). Z kolei we wniosku złożonym przez Habilitanta o wszczęcie postępowania habilitacyjnego widnieje nazwisko **Vladimir Sibirnyy** (bez wskazania drugiego imienia), z transkrypcją na język polski - **Włodzimierz Sybirny**.

Komisja w głosowaniu jawnym jednogłośnie, uznała, że współautorem wskazanych prac jest ta sama osoba - Włodzimierz Sybirny; przyjęła również, aby w uzasadnieniu uchwały stosować polską transkrypcję imienia i nazwiska Habilitanta.

Podstawą oceny dokonanej przez Komisję były recenzje [w zał.] przygotowane przez recenzentów powołanych w postępowaniu habilitacyjnym – prof. dr. hab. Jerzego Długońskiego, prof. dr. hab. Aleksandrę Skłodowską i prof. dr. hab. Józefa Szopę. Recenzje zawierały zarówno ocenę osiągnięcia naukowego dr. W. Sybirnego, przedstawionego w formie cyklu publikacji, jak również aktywności naukowej Habilitanta oraz Jego dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego. Jedna z recenzji (autorstwa prof. J. Szopy) jest pozytywna i kończy się poparciem wniosku o nadanie Habilitantowi kolejnego stopnia naukowego, natomiast w opinii dwojga pozostałych recenzentów (prof.

J. Długońskiego i prof. A. Skłodowskiej), dr W. Sybirny nie spełnia warunków stawianych do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Ocena osiągnięcia naukowego przedstawionego w postaci monotematycznego cyklu publikacji

Ocena parametryczna i merytoryczna prac wskazanych jako osiągnięcie

Na osiągnięcie naukowe zatytułowane „Opracowanie nowych metod analizy alkoholi i aldehydów oraz konstruowanie producentów etanolu z wykorzystaniem niekonwencjonalnych drożdży *Hansenula polymorpha* i *Pichia stipitis*” składa się zestaw 12 prac (7 oryginalnych, 3 przeglądowych i dwóch rozdziałów książek) opublikowanych w latach 2002-2011.

Sześć, spośród 7 prac oryginalnych, ukazało się w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR), tj.: (i) *FEMS Yeast research* (IF₂₀₀₇ 2,812), (ii) *BMC Biotechnology* (IF₂₀₀₇ 2,747), (iii) *International Journal of Environmental Analytical Chemistry* (IF₂₀₀₈ 1,114), (iv) *Food Chemistry* (IF₂₀₁₁ 3,655), (v) *Journal of Industrial Microbiology & Biotechnology* (IF₂₀₁₁ 2,735) i (vi) *Żywność. Nauka. Technologia. Jakość.* (IF₂₀₁₁ 0,155), natomiast jedna praca ukazała się w 2010 roku w ukraińskim czasopiśmie spoza listy JCR - *Nauka i innowacje* (praca w języku ukraińskim). Prace przeglądowe opublikowano w języku angielskim, rosyjskim i polskim, odpowiednio w czasopismach: (i) *FEMS Yeast research* (2002), (ii) *Mikrobiologiczny żurnal* (2005) i (iii) *Biotechnologia* (2007). Do cyklu prac włączono także dwa rozdziały książek o charakterze monografii, opublikowanych w języku angielskim w 2011 roku, w serii wydawniczej InTech.

Podana przez Habilitanta łączna wartość współczynnika oddziaływania - *impact factor* (IF) dla czasopism, w których ukazały się te prace wynosi 13,989. Sumaryczna wartość IF zweryfikowana według listy JCR (zgodnie z rokiem opublikowania) wynosi 13,218 (bez uwzględnienia pracy opublikowanej w 2002 roku w czasopiśmie *FEMS Yeast Research*, któremu współczynnik IF przyznano w 2004 roku; IF₂₀₀₄ 2,284).

Publikacje wskazane przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe dotyczą opracowania nowych enzymatyczno-chemicznych i biosensorowych metod oznaczania etanolu i toksycznych związków organicznych (metanolu, formaldehydu), np. w artykułach spożywczych, oraz konstrukcji zmodyfikowanych genetycznie szczepów drożdży o zwiększonej zdolności do produkcji etanolu. Prace przeglądowe prezentują głównie przegląd wiedzy na temat metod analizy alkoholi i aldehydów oraz konstrukcji wydajnych producentów etanolu z wykorzystaniem drożdży *Hansenula polymorpha* i *Pichia stipitis*.

Profesorowie Szopa i Długoński w swoich recenzjach pozytywnie oceniają wartość naukową wskazanych prac, podkreślając jednocześnie możliwość aplikacyjnego wykorzystania uzyskanych wyników (szczegóły oceny zawarte są w zał. recenzjach).

Z kolei prof. Skłodowska krytycznie ocenia wskazane przez Habilitanta osiągnięcie i podkreśla jego małą innowacyjność. Zauważa, że: *„Tylko w jednej pracy zaproponowano całkiem nową metodę fotometryczną oznaczania metanolu i formaldehydu, opartą wprawdzie na dwóch innych metodach (.....), ale ich połączenie jest prostym i bardzo ciekawym rozwiązaniem wielu trudności analitycznych (Int. J. Environ. Anal. Chem., 2008, 88, 289-301). Reszta publikacji to prace mające na celu udoskonalenie wcześniej opisanych rozwiązań (w przeważającej większości bez udziału dr. W. Sybirnego).”*

Prof. Skłodowska, jako jedyna z recenzentów, dokonała również wnikliwej oceny artykułów przeglądowych i monografii włączonych do monotematycznego cyklu prac. W swojej recenzji pisze: *„W pracy przeglądowej FEMS Yeast Research, 2002, 2, 307-314 nie opisano ani jednego osiągnięcia, w którym brałby udział Pan dr W. Sybirny. W drugiej pracy przeglądowej wydanej w języku rosyjskim, której pierwszym autorem jest dr Sybirny w 75 pozycjach bibliograficznych zacytowane zostały 3 pozycje, w których jest on współautorem, ale żadna z tych pozycji nie została przez Habilitanta zaliczona do osiągnięcia będącego przedmiotem postępowania habilitacyjnego. Praca przeglądowa opublikowana w czasopiśmie „Biotechnologia” w 2007 roku pt.: „Metaboliczna inżynieria drobnoustrojów do konstruowania wydajnych producentów bioetanolu z lignocelulozy” nie zawiera ani jednego cytowania jakiegokolwiek publikacji dr W. Sybirnego, pomimo iż dotyczy jednej z części osiągnięcia będącego przedmiotem postępowania habilitacyjnego. W ostatnich dwóch pracach przeglądowych będących rozdziałami tematycznych monografii, cytowanie dorobku habilitanta jest również szczątkowe i przyczynkowe.”* Profesor Skłodowska konkluduje, że *„prace przeglądowe zawierające szeroki przegląd literatury dotyczącej tematu będącego przedmiotem postępowania habilitacyjnego to 5 pozycji spośród 12 i nie mogą one być uznane za znaczny indywidualny wkład autora w rozwój dyscypliny naukowej.”*

Ocena udziału Habilitanta we wskazanym przez Niego osiągnięciu naukowym

Wszystkie prace wskazane przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe są wieloautorskie (od trzech do jedenastu autorów) - 1 praca ma 3 autorów, 2 prace mają 4 autorów, 3 prace mają 5 autorów, 3 prace mają 6 autorów, pozostałe, pojedyncze prace mają, odpowiednio, 7, 8, 10 i 11 autorów. W 5 pracach dr W. Sybirny jest pierwszym autorem (w tym w trzech pracach

oryginalnych, wliczając pracę opublikowaną w języku rosyjskim, oraz w dwóch pracach przeglądowych), a w jednej pracy (przeglądowej) jest ostatnim autorem.

W pozostałych pracach Habilitant zajmuje pozycję: (i) trzecią (wśród 6 autorów), (ii) czwartą (odpowiednio, wśród 5, 5 i 6 autorów) oraz (iii) piątą (odpowiednio, wśród 7 i 8 autorów). W trzech przypadkach (w jednej pracy oryginalnej oraz w dwóch pracach przeglądowych, w tym w jednej opublikowanej w języku rosyjskim) Habilitant jest również autorem korespondującym.

Procentowy wkład Habilitanta w powstanie tych prac szacowany jest w zakresie od 20% do 50% (20 % w trzech pracach, 25% w trzech, 30% w dwóch, 35% w dwóch i 50% w dwóch pracach; największy wkład przypisany jest dwóm pracom przeglądowym, w tym jednej opublikowanej w języku rosyjskim).

Zgodnie z ustawą o stopniach i tytułach naukowych, oceniane osiągnięcie naukowe może stanowić część pracy zbiorowej, jedynie wówczas, gdy ***opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego***. Ważne jest zatem wykazanie wiodącego udziału Kandydata, począwszy od opracowania koncepcji badań po opracowanie wyników i spisanie ich w formie manuskryptów. W żadnej z prac stanowiących istotę osiągnięcia naukowego Habilitant nie jest jednak podany jako autor koncepcji naukowej.

Dwoje recenzentów (prof. J. Długoński i prof. A. Skłodowska) zgodnie wskazują na niski udział własny dr. W. Sybirnego w prezentowanym osiągnięciu oraz podkreślają brak jednoznacznego określenia własnej, indywidualnej roli w tworzeniu tego osiągnięcia. Przedstawione w dokumentacji oświadczenia współautorów prac zespołowych oraz deklaracje Habilitanta zawarte w wykazie prac naukowych nie wskazują na indywidualne osiągnięcie Habilitanta; w żadnym przypadku nie wskazują też Habilitanta jako jedyne go autora koncepcji. Niektóre oświadczenia są niejednoznacznie sformułowane, a jedno (jak zauważyła prof. A. Skłodowska) pozostaje w sprzeczności z notką o udziale współautorów pracy, która znalazła się w artykule opublikowanym w czasopiśmie *BMC Biotechnology*. Z notki tej wynika, że dr Włodzimierz Sybirny, Wolfgang Shuman i Mykhailo V. Gonchar „*supervised some of the work and participated in the design of the experiments*”, natomiast Mykhailo V. Gonchar w załączonym oświadczeniu stwierdza, że uczestniczył jedynie w napisaniu rozdziałów „*Abstract*”, „*Background*” oraz w redagowaniu ogólnego tekstu tej pracy.

Profesor J. Długoński oceniając wkład dr W. Sybirnego w przedstawionym przez Niego osiągnięciu naukowym będącym przedmiotem postępowania habilitacyjnego, pisze w swojej recenzji, że niewielki „udział dra V. Sibirnego w przygotowywaniu i realizacji badań oraz opracowywaniu wyników (.....) budzi niedosyt.” Dodaje dalej, że „Habilitant jest pierwszym autorem jedynie w pięciu, a więc w mniej niż połowie prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego”. Zauważa też, że jedynie dwie z tych prac „zostały opublikowane w czasopiśmie posiadających IF (wartość IF 1,114 i 3,458), a deklarowany udział w realizacji tych prac wynosił, odpowiednio, 25 i 35%.”

Profesor Skłodowska podkreśla, że dr W. Sybirny opisując poszczególne prace w Autoreferacie, „w żadnym punkcie nie wskazał, na czym konkretnie polegał jego oryginalny wkład w rozwiązanie danego problemu.” Dodaje też, że „Wprawdzie przy każdej pozycji podano udział procentowy Habilitanta wraz z enigmatycznym komentarzem typu „współudział w projektowaniu doświadczeń i napisaniu pracy, analizie danych badań doświadczalnych, przygotowaniu publikacji do druku”, jednak nie jest to zgodne z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 01.09.2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U.2011, 196 poz. 1165) oraz zaleceniami Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów.”

Wskazane przez jednego z Recenzentów (prof. J. Szopa) osiągnięcia potencjalnie aplikacyjne wkraczają w zakres dyscypliny biotechnologia w naukach technicznych, a zatem nie mogą być podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

W podsumowaniu: Komisja jednomyślnie stwierdza, że Habilitant nie przedstawił wystarczającego osiągnięcia naukowego oraz nie wykazał na czym polegał Jego indywidualny wkład w osiągnięcie będące przedmiotem postępowania habilitacyjnego. W opinii członków Komisji osiągnięcie naukowe przedstawione w postaci cyklu monotematycznych publikacji dr. Włodzimierza Sybirnego nie spełnia kryteriów stawianych kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Ocena osiągnięć naukowo badawczych Habilitanta

Całkowity dorobek naukowy, podany przez dr W. Sybirnego w *Autoreferacie*, obejmuje 80 pozycji, w tym 36 oryginalnych prac twórczych, 41 komunikatów i referatów naukowych

oraz 3 patenty ZSRR. Na okres po doktoracie przypada 28 prac twórczych, 34 komunikaty i 2 patenty. Prace opublikowane były w języku angielskim, rosyjskim, ukraińskim i polskim. Sumaryczny IF według listy JCR (podany przez Habilitanta zgodnie z rokiem opublikowania) wynosi 13,989. Prace współautorstwa dr. W. Sybirnego były cytowane (według bazy Web of Science) 55 razy, a Indeks Hirsha wynosi 4.

Profesor Długoński, po analizie dorobku Habilitanta stwierdza, że „Prace recenzowane, wydane po doktoracie i niewłączone do osiągnięcia naukowego to 17 pozycji obejmujących: 12 prac doświadczalnych, 3 prace przeglądowe oraz 2 podręczniki. (... ..) Według załączonej dokumentacji udział dra V. Sybirnego w realizacji poszczególnych prac wahał się od 20 do 100%. Należy zauważyć, iż spośród 17 recenzowanych prac niewłączonych do osiągnięcia naukowego tylko jedna została opublikowana w czasopiśmie posiadającym IF (wartość IF 0,6, deklarowany udział dra V. Sybirnego w realizacji tej pracy 35%)”.

Profesor Skłodowska zauważa w swojej recenzji, że wykaz dorobku Habilitanta został sporządzony niezgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. 2011, 196, poz. 1165) oraz zaleceniami Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów. Samodzielnie dokonała więc podsumowania i analizy dorobku Habilitanta, zwracając uwagę m.in. na włączenie do dorobku publikacyjnego skryptu dla studentów i doktorantów, trzech notek naukowych (są to jednostronicowe informacje) oraz 1 publikacji o niezidentyfikowanym charakterze (pozycja 20 – „An annotated index of literature”).

Recenzenci zwracają uwagę na fakt, iż dr W. Sybirny był współautorem dwóch patentów ZSRR, dotyczących oznaczania enzymu cystynazy oraz diagnostyki maczugowców błonicy. Patenty te, przyznane jeszcze przed rozpoczęciem pracy w polskich ośrodkach naukowych, są ściśle związane z głównym nurtem badań z tego okresu, dotyczącym wybranych bakterii patogennych i ich znaczenia w etiologii chorób jelitowych i błonicy.

Badania, w których uczestniczył dr W. Sybirny, prowadzone były w ramach pięciu projektów badawczych - trzech na Ukrainie (z których dwa realizowane były po doktoracie) oraz dwóch w Polsce, finansowanych przez KBN oraz MNiSW. Doktor W. Sybirny nie kierował żadnym z tych projektów - w dwóch pełnił funkcję wykonawcy, a w trzech głównego wykonawcy, co wskazuje na brak doświadczenia Habilitanta w pozyskiwaniu środków na finansowanie badań.

Profesor Długoński podsumowując swoją ocenę stwierdza, że dorobek naukowy dr. Włodzimierza Sybirnego „po uzyskaniu stopnia naukowego doktora uległ zwiększeniu biorąc pod uwagę liczbę publikacji, jak również patentów”. Dodaje jednak, że „prace niewchodzące w skład osiągnięcia naukowego, publikowane były (...) (za wyjątkiem jednej) w czasopiśmie o mniejszej randze naukowej (brak IF), co znacząco obniża wagę dokonań Habilitanta, w tym zakresie.” Recenzent konkluduje dalej, że nie pozwala to „stwierdzić, że Habilitant po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, wykazywał się istotną aktywnością naukową, w myśl przepisów Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (z późniejszymi zmianami).”

Podobnego zdania jest prof. Skłodowska, która uważa, że „Całość dorobku jest (...) bardzo skromna, mimo że w spisie figuruje 80 pozycji, to dużą część (ok. 75%) stanowią jednostronicowe doniesienia konferencyjne lub prace przeglądowe.” Profesor Szopa natomiast pozytywnie ocenił dorobek Habilitanta i podkreślał Jego dokonania, zwłaszcza w pracach z zakresu mikrobiologii, wykonanych na obszarze byłego ZSRR.

W podsumowaniu: Komisja jednomyślnie stwierdza, że ogólny dorobek naukowy dr. Włodzimierza Sybirnego nie spełnia wymogów stawianych kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia oraz nie stanowi istotnego wkładu w rozwój tej dyscypliny.

Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego i współpracy międzynarodowej Habilitanta

Doktor Włodzimierz Sybirny jest doświadczonym dydaktykiem. W ciągu 32 lat, jakie upłynęły od obrony Jego rozprawy doktorskiej, prowadził liczne zajęcia laboratoryjne i wykłady z zakresu biologii, genetyki, ekotoksykologii, mikrobiologii i biotechnologii, w jednostkach naukowych Ukrainy (Lwowski Uniwersytet Medyczny), Rosji (Wydział Medyczny na Uniwersytecie w Uljanowsku) oraz Polski (Politechnika Częstochowska, Politechnika Świętokrzyska, Uniwersytet Rzeszowski). W kilku przypadkach Habilitant był autorem programów nowych przedmiotów.

Recenzenci podkreślają również działalność organizacyjną Habilitanta, która przejawiała się m.in. (i) zorganizowaniem laboratorium mikrobiologicznego w Uljanowsku, (ii) aktywnym udziałem w badaniach bakteriologicznych i epidemiologicznych w celu

likwidacji ognisk duru brzuszego, cholery i błonicy na Ukrainie (w latach 1974, 1975, 1989-1993), oraz (iii) udziałem w organizacji krajowych i międzynarodowych sympozjów naukowych, związanych tematycznie z mikrobiologią, biotechnologią oraz ochroną zdrowia i środowiska. Habilitant sprawował również opiekę nad studenckimi kołami naukowymi, był opiekunem I roku studentów kierunku „Agrobiologia” Instytutu Biotechnologii UR (2002-2003) oraz członkiem Komisji Rekrutacyjnej Instytutu Biotechnologii UR kierunku „Agrobiologia” (2003).

Doktor W. Sybirny odbył kilka staży naukowych - 3 w placówkach Ukraińskiej Akademii Nauk (Ukraina) oraz dwa miesięczne staże w Wolnym Uniwersytecie Brukselskim (Belgia) i Uniwersytecie Moskiewskim im. M. Łomonosowa (Rosja). W swoim Autoreferacie wskazuje na współpracę międzynarodową z jednostkami naukowymi na Ukrainie, Słowacji, w Rosji i Belgii.

Krytyczne uwagi na temat przedstawionej aktywności zawiera jedynie recenzja prof. A. Skłodowskiej, która stwierdza, że spośród 14 kryteriów oceny dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej we wszystkich obszarach wiedzy (wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego; Dz. U. 2011, 196, poz. 1165) Habilitant udzielił odpowiedzi tylko w 5 punktach. Recenzentka wskazuje m.in. na brak udziału Habilitanta: (i) w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych, (ii) w konsorcjach i sieciach badawczych, (iii) w kierowaniu projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, czy też (iv) w zespołach eksperckich i konkursowych. Habilitant nie uzyskał również w swojej karierze żadnych nagród i wyróżnień, nie recenzował też projektów międzynarodowych lub krajowych ani publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych.

W podsumowaniu: Komisja jednomyślnie stwierdza, że tylko oceniany dorobek dydaktyczny odpowiada wymaganiom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Wniosek końcowy

Komisja [stosunkiem głosów 6:1] stwierdza, że osiągnięcie naukowe zatytułowane „Opracowanie nowych metod analizy alkoholi i aldehydów oraz konstruowanie producentów etanolu z wykorzystaniem niekonwencjonalnych drożdży *Hansenula polymorpha* i *Pichia stipitis*” nie stanowi istotnego wkładu w rozwój biologii. Uznaje również, że Habilitant nie spełnia kryteriów stawianych kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, określonych w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84 poz. 455).

Komisja przedkłada **Wysokiej Radzie Wydziału Biologii Uniwersytetu Warszawskiego** podjętą uchwałę odrzucającą wniosek o nadanie dr. Włodzimierzowi Sybirnemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Przewodniczący Komisji
prof. dr hab. Tomasz Twardowski